

lægninger, der har fundet Sted ved de tidligere Valglove. *Amtsgrænserne* er i saa stort Omfang som muligt bevaret som Grænser for Valgkredsene. Ligesom efter den nu gældende Valglov er de 4 sønderjydske Amter (samt noget af Ribe Amt) dog samlede i eet „Amt“.

I Tabel I er vist, hvormange Kredse *Amterne* skal have efter Folketal, Befolkningstæthed o.s.v. („Folketal med Vægt“), og i Noterne er angivet, paa hvilke Steder det ikke har været muligt at bevare *Amtsgrænserne* som *Kredsgrænser*, idet nemlig Søllerød K. er henlagt fra Københavns Amts Kredse til Frederiksborg Amts, og Ribe Kbst. og omliggende Kommuner for Ribe Amt er lagt til den vestlige Del af Haderslev Amt. Desuden er det Brud paa *Amtsgrænserne*, som findes i den gældende Valglov ved Henlæggelse af 4 af Ribe Amts Kommuner til Vejle Amt, bevaret uforandret i den foreslaaede Kredsordning; derimod er den Henlæggelse af 3 Kommuner i Viborg Amt til Ringkøbing Amts Kredse, som findes i den gældende Valgkredsinddeling, rettet i den foreslaaede Ordning. *Amtsgrænsernes* Bevarelse som *Kredsgrænser* bevirker naturligvis, at *Kredse* kun kan blive tilnærmedesvis lige-store; eksempelvis vil det saaledes ses, at i de to fynske Amter bliver *Kredse* i Odense Amt en Del større end *Gennemsnittet*, i Svendborg Amt derimod en Del mindre, idet sidste Amt talmæssigt set kun skulde have ca. $3\frac{1}{2}$ *Kreds* men faar 4, og omvendt Odense Amt skulde have $4\frac{1}{3}$, men kun faar 4. Den Ulighed, der derved fremkommer, bliver dog kun lokal, idet den partimæssige Forholdsmæssighed ikke berøres heraf.

Indenfor *Amterne* er *Kredse* lagt saaledes, at de nu til samme Opstillingskreds hørende Kommuner i saa stort Omfang, som Hensynet til *Kredsenes* Ligestorhed tillader det, forbliver samlede i de nye *Kredse*, ligesom det er søgt undgaaet at dele *Købstadkommuner* mellem to *Kredse* eller skille dem fra deres *Forstadskommuner*, selv om *Kredse* derved (f. Eks. Aalborg og Odense) bliver temmelig store. Hvor et naturligt Skel som f. Eks. Limfjorden deler et Amt, er *Dele* paa den ene og den anden Side af Skellet ikke forenede i een *Kreds*, selv om der derved vilde blive *Kredse* med forholdsvis færre *Indbyggere* end *Gennemsnittet*, se f. Eks. Nørresundbykredsen.

Amterne er samlede i 9 *Omraader* (Hovedstaden, Sjælland, Bornholm, Lolland-Falster, Fyn, østlige Jylland, nordlige Jyl-

land, vestlige Jylland og sydlige Jylland), hvorved det bedre, end hvis kun de 3 nuværende *Omraader* bevaredes, kan opnaas, at *Mandaterne* spredes det mest mulige paa Landets forskellige *Dele*.

Det i Valglovsforslaget fulgte *System* er Valg i 80 *Enkeltmandskredse* med saa mange *Tillægsmandater*, at der sikres ligelig *Repræsentation* for de forskellige *Anskuelser* blandt *Valgerne*. *Valgene* i *Enkeltmandskredse* foregaar som almindelige *Flertalsvalg*, saaledes at den *Kandidat*, der ved *Afstemningen* faar flere *Stemmer* end nogen anden, straks erklæres for valgt og faar *Valgbrev* udfærdiget af *Valgbestyrelsen*, se *Forslagets* § 40.

Den ligelige *Repræsentation* er ligesom i *Valgloven* af 1920 gennemført ved *Hjælp* af *Tillægsmandater*, men disses *Tal* er ikke som efter 1920-*Valgloven* fast, men flydende alt efter det *Behov*, *Afstemningen* ved *Kredsvalgene* medfører. *Udregningen* af, hvormange *Tillægsmandater* der ved *Valget* bliver *Anvendelse* for, og *Fordelingen* af disse *Tillægsmandater* paa *Partierne* sker paa den *Maade*, at man for hvert i *Valget* deltagende *Parti* opgør, hvormange *Stemmer* der i *Gennemsnit* er medgaaet pr. opnaaet *Kredsmandat*. Det laveste af de saaledes fundne *Stemmegennemsnit* — altsaa det ved *Kredsvalgene* mest begunstigede *Partis* gennemsnitlige *Antal* *Stemmer* pr. *Mandat* — lægges til *Grund* for *Beregningen*, idet hvert af de øvrige *Partier* skal have forholdsmæssigt samme *Repræsentation* som det mest begunstigede *Parti*. Det *Antal* *Mandater*, som er fornødent for at ligestille hvert af de andre *Partier* med dette *Parti*, udgør det *Antal* *Tillægsmandater*, der skal fordeles. *Bestemmelserne* herom findes i § 42.

Det er en *Selvfølge*, at der maa stilles et vist *Krav* til *Styrken* af det *Parti*, hvis *Stemmegennemsnit* saaledes skal lægges til *Grund* for de øvrige *Partiers* *Mandatfordeling*, idet man maa sikre sig imod, at en tilfældig *Partigruppe*, der ved *Afstemningen* opnaar et særligt gunstigt *Resultat*, skal komme til at danne *Maalestokken* for de øvrige *Partier*. Det er derfor foreslaaet, at kun *Stemmegennemsnittene* for de *Partier*, der er optagne i *Indenrigsministerens* *Bekendtgørelse* forud for *Valgene* (o: de i *Folketinget* allerede værende *Partier* og de af 10 000 *Vælgere* anmeldte nye *Partier*), kan komme i *Betragtning*. Man har imidlertid fundet det rettest yderligere at opstille som *Betingelse*, at det paagældende *Parti*